

Vörös Éva:

Jóságjegy

„És láttam trónokat: helyet foglaltak rajtuk, és ítélő hatalmat kaptak azoknak a lelkei, akiknek fejüket vették a Jézusról való bizonyágtételért és az Isten igéjéért: akik nem imádták a fenevadat, sem az ő képmását, és nem vették fel az ő bélyegét a homlokukra és kezükre; ezek életre keltek, és uralkodtak a Krisztussal ezer esztendeig.” (Jel 20,4)

Úgyis írhatnám a címet: jóságbélyeg. Vannak emberek, akik mintha megjelölten születtek volna. Rájuk mondják: szerencsés csillagzat alatt jöttek a világra. Ők egyszerűen javíthatatlanul jók. Nekik még a „rég emberük” is szép. Figyelgethetjük őket árgus szemekkel, keresgélhetjük bennük a hívőség és hitelenség ismérveit, de előbb-utóbb összezavarodunk. Mert ők hitetlenül is jók, míg másokra – legyenek mégoly bibliaismerők – csak nagy-nagy jóindulattal és képzelőerővel lehet rábizonyítani ugyanezt.

A jóságjegyűek nem kerülnek a kirakatba. A médiaszakemberek számára unalmasak. Körülöttük nem mennydörög és villámlik, hanem inkább eseménytelenül békés a légkör. Egy-egy életösszefoglaló krédójába többnyire úgy kerülnek, mint az a bizonyos Pilátus. Nem hitvallásosan, csak tényszerűen. De jelen vannak a döntő helyzetekben. Többnyire nem ők a sorsfordítók, de mindig váratlan fordulatot hoznak másággukkal, azzal az ősjósággal, amin még az ördög ügyvédjének borotvaéles érvei is kicsorbulnak. Kikezdetlenül helyükön vannak a mondataik s a mozdulataik: éppen jókor szólalnak meg, s teszik meg azt, amit a nem megjelöltek is meg akarnak csinálni, csak valahogy mindig elkésnek vele. A jóságjegyűek jelen vannak ott, ahol olyan szükség van rájuk, mint a falat kenyérré az éhezőnek, de van bátorságuk ahhoz is, hogy kihagyják azokat az alkalmakat, ahol nélkülük is jól elboldogulnak. Tudnak se nem osztani, se nem szorozni. Nem tartja őket fogva a jóságuk, mert másnapra kialusszák, hogy tiszta lappal indulhassanak, egy újabb kalandra. Ami persze csak nekünk az. Nekik, mint a levegővétel: lételem.

Jelenlétük gyakran észrevétlen, hiányuk viszont annál gyötrőbb. A jóságukhoz szoktatott környezet heves elvonási tünetekkel reagál erre. Nincs az a gonoszság, ami úgy ki tud borítani, mint az elmaradt jóságadag! Képes be nem gyógyuló sebet ejteni.

A jóságjegyűeket védetté kellene nyilvánítani egy olyan világban, amely egyre apokaliptikusabb, ahol lelkiileg-érzelmileg egyre többen fáznak, ahol egyre inkább tapasztalhatóak a Máté-evangélium szerinti utolsó idők ismérvei: „Mivel pedig megsokasodik a gonoszság, a szeretet sokakban meghidegül” (Mt 24,12). Ugyanezt a jelenséget a Jelenések könyve a fenevad-imádat korszakával írja le, amely megjelöli az embereket, és a bélyegét viselők táborba rendeződnek. A német teológus, Steffensky *Bátorság a jóhoz* című írásában azt kérdezi: „Miért olyan könnyű a rosszat lebilincselőnek találunk? Miért olyan nehéz a jót izgalmasnak találunk...” S így folytatja: „Mi emberek félünk a rossztól. És egyidejűleg elbűvöl, és mágikusan vonz minket a rossz.” Majd ezzel fejezi be: „Meg kell tanulnunk, hogy szépnek lássuk a jóságot, bármilyen unalmasnak látszik is az első pillanatban. Ha valaki szépnek talál valamit, azon lesz, hogy megőrizze és megóvjá” („Érted vagyok”, 2006. dec., 23. o.).

A Biblia elején már megjelenik a Káin-bélyeget viselő ember, az utolsó lapokon pedig azok a tömegek, amelyeknek a kezén és a homlokán a fenevad jele van. Bármilyen sokan vannak, mégsem ők szövik az emberiség történelmének a szövetét! A megbélyegezettség ugyanis ellentétes előjelű is lehet. Hatalmas táboruk van a jószágjegyűeknek is! Egyes korszakokban láthatatlan, máskor meg (leginkább az eszkatológikus időkben) a homlokukra van írva ez a jel. Vannak, akik megszenvedetten és tudatosan viselik, vannak, akik öntudatlanul, csak úgy vele születnek. Zavarban lennék, ha döntenem kellene, melyik a vonzóbb. Erőtere van mindkettőnek, csakúgy, mint a fenevad-imádatnak. A jószágjegyűek vonzásköre is kiterjedt. Hiányuk kínja pedig átváltoztat: utánzásra késztet. Mert „a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak – úgy is mondhatnám: a jószágjegyűeknek a – megjelenését” (Róm 8,19).